

DESCENTRALISACIÓ ADMINISTRATIVA

Las consultas que la Diputació provincial de Barcelona ha fet á las associacions y periódichs de la capital y als ajuntaments dels pobles de la província, han demostrat que existeix una forta corrent á favor de las ideas de descentralisació.

Ha regnat unanimitat perfecte en considerar necessaria la substitució del régimen actual basat en la preponderancia del poder central que absorbeix tots els poders locals, per un altre basat en el sistema contrari.

La diversitat de parers s' ha manifestat en la extensió de las atribucions del poder local, y la esfera que aquest deu abarcar.

La Diputació de Barcelona proposava si seria convenient la idea de que ella 's concertés ab l' Estat pera la percepció dels impostos directes.

Totas las respuestas han sigut afirmativas; pero algunas entitats com la Societat Económica Barcelonina d' Amichs del País, l' Ateneu Barcelonés (1) y altras afirman ademés la necessitat de que 'l nou régimen se fassi extensiú á tot Catalunya, y ademés que no se circumscribeixi als impostos directes, sino que se li dongui més extensió fins al extrem de poderse considerar com un verdader régimen autónom en el terreno económico.

La tendencia es tan marcada, está tant en la atmósfera que respirém, que un periódich catalá com es LA SENYERA no pot deixar de dirne alguna cosa.

(1) Els llegidors de LA SENYERA pogueren saborejar en el número passat el dictámen del primer centre intelectual de Catalunya.

Aymants com som del nostre país, creyém necessari defensar las soluciones que 'ns han de salvar de la ruïna.

El mateix estat central reconeix la seu impotencia pera trobar remey als mals que absa desastrosa administració ha produhit.

No altra cosa significá la idea de la suscripció nacional pera 'l foment de la marina de guerra: porque després d' haver malgastat 'els milions que el país doná pera la construcció de una esquadra, al demanar l' auxili del país venia á reconéixer que no sapigué invertir bé las cantitats recaudadas.

No fa molts temps que 'l representant del poder central, demanava al Ajuntament y á la Diputació de Barcelona que satisfessin els gastos del Sanatori per auxiliar als repatriats: vinent per lo tant á confessar que no disposava d' elements pera remediar en lo possible las desgracies qu' havia ocasionat.

La confessió de la part contraria es en els litigis la prova que fa més forsa.

Sí, donchs, el govern central reconeix la seva capacitat per administrar, res més llògich que se 'l deslliuri del pes de la administració.

La dificultat principal, á moa entendre, que ha de tenir en la práctica la idea manifestada pe 'ls centres consultats per la Diputació Barcelonina, com feya notar en mon article «Regeneració» (1), no es altra que la circunstancia de estar els organismes locals tan viciats com el central, degut á la comunitat de son origen.

Veritat es que la Diputació de Barcelona te fama de bona administradora, malgrat l' estar dominada pe 'l caciquisme; pero una flor no fa estiu.

Per aixó sens dubte 'l Dictámen de l' Ate-

(1) Publicat en el número de 30 de LA SENYERA.

neu, y 'l programa dels regionalistes, proclaman ja necessitat de cambiar el sistema electoral.

Es sen aquesta una cuestió de las que s' en diuen políticas, prescindeixo de tractarla, perque tampoch entra en el tema.

Lo que si haig de fer constar es que si la descentralisació no ha de donar més facultats als organismes locals que las de percibir els impostos baix la base de las lleys, Reals decrets y demés disposicions del poder central, crech que no ha de donar bons resultats.

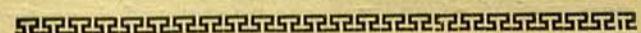
Per aixó recomano 's meditin be las opiniôns del Ateneu Barcelonés, y dels demés centres que no s' han limitat als extremos de la consulta.

El mal no dependeix solsament, dels individuos que practican el sistema: radica més fondo, se troba en el sistema mateix.

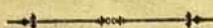
Pero es necessari que 'l régimen que vingui á substituir al actual, se practiqui per homes de bona fê.

Prescindint de la moralitat, els mellors sistemes cahuen en el descrédit.

M. ROGER.

CRÒNICA BARCELONINA

Hem arribat á un temps en que de qualsevol cosa, ne diuhem un asc. Del sigle en que vivim ne dihem lo sigle de las llums, y á última hora (del sigle y de la tarde) que es quan més claror artificial hi hauria d' haver, nos quedem com qui diu á las foscas. Abaixó del gas, á Valencia y á Barcelona estém que bullím. Y ben mirat no n' hi ha per menos. ¿Qué 's puja 'l fluïdo? ¡Noy, baixa l' aixeta! y bona nit tot-hom.

La vritat per' xó es, que may com ara s' hauria pogut dir que al carrer de Fernando hi havian molts llums. Ho dich sense cap mala intenció; vull dir també, que dona gust per la varietat que en sí 's porta lo veure los grans comers il-luminats ab espelmas y petroli.

Si á la fàbrica del gas no li atxoca gayre ni gens la mida presa pels consumidors d' absenirse de... veurehi, en cambi á la gent que ha tornat de fora los hi ha vingut com l' anell al

dit (quan hi be bé, perque jo 'n tinch una que cada dia la perdo per massa ample), pera imaginarse que encara se troben distrutant de las delicias bucòlicas del istiu á fora.

La mateixa mida presa pels consumidors de gas, l' han presa molts y molts estudiants, abstenintse de matricularse en vista del pujat preu á que han arribat los drets académichs.

Alló que deya Hobbes de que las guerras fan guanyar en cultura als pobles litigants, ho va dir sens dupte perque no 'ns coneixia. Los espanyols ab la guerra hi hem guanyat una munio d' impostos dels que no se 'n ha escluit sisquera á la ensenyansa. Mes, ben mirat, Hobbes tenia rahó, perque lo litigi internacional á donat lloch á que 'l ministre desxifrés lo problema d' averiguar en quina classe social estava lo saber. Fins ara no ho havíam sapigut; donchs está en la classe rica; per aixó d' avuy en endavant las classes pobres veurán tanca-das las portas dels centres instructius ab lo candau inquebrantable del impost del quaranta per cent. ¡Potser sí que 'ls ciutadans s' havian arribat á figurar que després que 'l Estat los hi feya el favor de donalshi títols no tindrà lo dret d' excluir á qui li convingués del modo que volgués! ¡Potser sí 'ls ciutadans s' havian arribat á figurar que feyan un favor á la Patria dedicantse al estudi y aixecant la cultura nacional! Vaja, homes, vaja. Sápigam, donchs, d' avuy endevant, que la ensenyansa no la dona 'l Estat com una obligació legal y natural que té de darla, sino que la ven, y com que la ven, sols la entrega al preu que li convingui. ¡Potser sí que per quatre pobrots que anavan á las aulas a perdre 'ls temps, 'l Estat s' havia de privar de un ingrés no despreciable! ¡Qué s' havian figurat! ¡Arri allá 'ls pobres!

¡Y després de tot aixó! ¿qué té d' estrany que 's pugi 'l gas? ¡Acás hi ha algún espanyol que no li hagin pugat tots los gasos á dalt del cap?

¡Ay del dia que hi hagi combustió!

PUJULÁ Y VALLÉS.

Barcelona, Octubre 1898.

VELL Y BOIG

LEMA.
A CENT ANYS COTETA VERDA...
(Ditxo popular).

Premiada en lo primer certamen de Palamós.

Si he anat al teu darrera
días, mesos y anys y panyas;
si cusit á tus fandillas
m' he deixat perdre 'ls companys.

Sí com pach dels sacrificis
qu' ha fet per tu lo meu cor,
ara, ingrata, 'm carbassejas
y 't burlas del meu amor

s' ha acabat!....
¡no vull fé 'ls papers de l' auca!
¡de festeigs ja estich cansat!

¿M' has entés?
Vull dirte qu' ab mí, no hi pensis:
¡búscat un' altre promès!

Reconeix que jo ja porto
més de cinquant' anys demunt
y á las noyas jovensanas
vos plauhen més, de vintiu.

Pro aixó no es motiu, minyona,
per moure aquell esbalot
quan vas dirme l' altre dia;
—Ahont s' es vist aquest vellot.—

s' ha acabat!
¡No vull qu' altre cop m' insultis,
dihent lo que no es vritat!

¿M' has entés?
Ets massa llarga de llengua
y ab mí, creu, no hi pensis més.

Francament com tú á la vila
altra noya no he trovat
tan escayenta y xamosa
y ab color tan sonrosat...

Mes en cambi ta guapesa
t' ha fet pendre massa orgull,
¡Despreciarme á mí! ¡Qu' es cosa!
¡Fins crech que te 'n falta un bull!

s' ha acabat!
Donas com tú, no 'm convenen
¡No 'm convenen, la vritat!
¿M' has entés?
Vull di que per mullé meva
no m' acabas de fé 'l pés.

He sapigut que fas corre
que jo soch un vell xacrós
y que he perdut 'l senderi
darrera teu, fent'he l' os.
Dius que 'm tremolan las camas,

que 'm queixo de tot arreu,
que he perdut la dentadura
y fins 'l seny... !Llamp de neu!

¡S' ha acabat!
Ara soch jo, qui s' enfada:
ja sentirás quin ruixat.

¿M' has entés?
A mí 'm toca bescantarte
ja veurém qui podrá més!

Ets minyona finestrera,
t' agrada molt presumi
y passas las horas mortas
tot xerrant per' qui y per' lli.

Ets bonica, pro t' ho pensas,
tens massa *tirada* als balls,
sempre suspiras y 't dihuen
la senyora *escarafalls*

¡S' ha acabat!
¿qué te 'n sembla d' aquest *cuento*?
¿qué 't sembla com t' hi deixat?

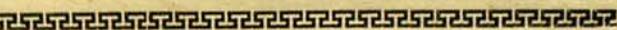
¿Ho has entés?
Si 'ls minyons 't coneguéssin
no 't casarías may més.

¿Y encara rius?... Poca pena
si no fos pe 'l cop de tots
que 'm sento pujá, 't diría
quantas y quantas fan dos.

Pro ja que, carbassa 'm donas
com si no me 'n dés ningú:
¿No 't vols casá ab mí? Donchis bueno
Tampoch 'm vull casa ab tú.

¡S' ha acabat!
Si tingués las camas fortas,
ja t' hauria escarmentat
¿M' has entés?
¡Vull di qu' encare m' estimo
y que ab mí no hi pensis més!

MARIÁN ESCRÍU Y FORTUNY.

CAMBRA DE COMERS
DE PALAMÓS

Comunicació dirigida per la Cambra al embajador
d' Espanya á París pera que la traslatdi á la
Comissió espanyola de la Pau.

EXCM. SR:

La Junta directiva d' aquesta Cambra de Comers en sessió extraordinaria del 9 del actual, vista la comunicació del Excm. Sr. Ministre d' Estat de fetxa 22 de Septembre últim

acordá dirigir à la Comissió espanyola de la Pau á París el següent informe:

Primer. Que respecte á Filipinas el Gobern Espanyol no renuncihi sos drets á aquell archipélach, fentlos valer en els termes més honrosos y beneficiosos pera Espanya.

Segón. En lo que 's refereix á Cuba y Puerto Rico, que 's concerti un tractat de favor que distingeixi á Espanya de las demés nacións: que se respecti als espanyols la lliure possessió de sas propietats rústicas, urbanas é industrials, sense que se 'ls obligui á perdre la nacionalitat espanyola, ni deguin satisfyer majors tributs que 'ls súbdits nort-americans.

Tercer. Que s' activi la resolució dels expedients dels barcos mercants espanyols, apres-sats durant la guerra, que 's trobin detinguts en els ports dels Estats Units, tornantlos á sos propietaris.

Quart y últim. Que respecte á la cuestió econòmica ó arancelaria ab Cuba y Puerto Rico se concerti un tractat de Comers y Navegació baix la base del acordat en 1882, procurant obtenir á favor dels nostres productes la major suma possible de ventatjas.

Aquesta es, Excm. Sr. la síntesis dels acords presos y que trasladém á V. E. pera que se serveixi disposar son traslado al Excm. Sr. President de la Comissió espanyola de la Pau á París.

Deu gue. à V. E. molts anys.
Palamós, 10 Octubre 1898.

Excm. Sr.

El President,
MARTI ROGER.

El Secretari general,
J. FERRER QUINTANA

NOVAS LOCALS

Pe 'ls periódichs diaris s' haurán enterat els llegidors de **LA SENYERA**, de la supressió del dret d' exportació sobre 'ls productes elaborats.

Els industrials estan donchs d' enhorabona: y per lo tant ho està la industria tapera: puig que si be ab l' arreglo que s' havia fet, gracias á las gestions de que oportunament en donarem compte, el perjudici no era molt gran, sempre representava un sacrifici.

Acabada la guerra, aquest no tenia justificació com tampoch la tenen els recàrrechs so-

bre las contribucions territorial é industrial, que á pesar de tot continúan vigents.

En la reunió de la Junta directiva de la Cambra de Comers s' acordá dirigir una comunicació á la Comissió espanyola de París, exposantli 'ls punts de vista que convé tenir en compte pera la defensa dels interessos generals.

Com veurán nostres llegidors, puig en altre lloc d' aquest número publiquem el dictámen, en lo referent á las relacions comercials se demana que 's tracti baix la base del tractat de comers de 1882, quinas tarifas son las més beneficiosas, pera la nostra industria que fins are s' han obtingut.

Aplaudím que s' hagi concretat en aquest punt, perque 'ns podríam donar per molt contents de conseguir lo que 's demana; segurs com estém de que si las pretensions fossin majors, seria igual que si 's demanés la lluna.

La importancia que cada dia va prenent en nostra vila la industria tapera, se demostra á cada pas.

A últims de la setmana passada 'l vapor «Cabo Quejo» desembarcà un cargament de suro, ja que en aquest viatje en lloch de fer la carrera que acostuman á fer els vapors de la Companyia ab las escalas corresponentes, vin-gué directament á nostre port desde 'ls ports andalussos.

A n' aquesta circumstància ajudada de la de entrar el vapor «Aznalfarache» que també descarregà una regular partida de suro abáns de sortir el «Cabo Quejo», se degué 'l moviment extraordinari que 's notà en el moll y en la carretera; moviment que segóns apreciació de algúns forasters, es més propi de una capital que no de una petita vila com es la nostra: veritat es que la situació d' ella es verdaderament privilegiada.

Se troba entre nosaltres, nostre estimat amich y paysá D. Francisco Pelegrí y Roger, advocat que te establerta sa residencia à Mayagüez.

Desitjém que la temporada que passi en sa

vila nadiua sía lo més llarga possible, á fi de poguer estar més temps en companyia de tan bon amich.

Ha arribat de Londres, proposantse passar uns quants días á Palamós, nostro benvolgut amich D. Francisco Ros.

Rebi la nostra més coral benvinguda.

D. Baldomero Cateura ha tingut la galanteria d' enviarnos un exemplar de son notable método pera mandolina, «Escuela de Mandolina Española».

Com ja 'n parlárem en un altre número de LA SENYERA nos absténim de repetir los elogis que la obra se mereix.

Agrahim coralment la ofrena.

Cada vegada que deixan d' encendre 'ls fanals, lo mateix que cada vegada que 's començan á tornar encendre, se nota que l' sistema seguit no es el més aproposit pera que 'ls carrers estigan relativament iluminats.

Ens sembla que atesa la importancia de Palamós, convindria que quan menos disposés l' Ajuntament que 'ls fanals s' encenguessin tres días més al comensar y al acabar.

Y ja que parlém d' alumbrat públich, ¿que hi ha de la llum elèctrica?

Ha regressat de son viatge nostra digníssima primera autoritat local D. Miquel Matas Tauler, qui s' ha tornat á possessionar de l' Alcaldia.

LAS TAULAS DEL CAFÉ

No sé que ho fà: jo 'ls hi professo *antipatia*, y valga la paraula. Será tal volta perque al voltant de las taules dels cafés hi he sentit moltes vegadas discussions estranyas, sense fonament y sense solta; conversas insustancials; parauas que fereixen á la moral unes vegadas, y á la dignitat altras; enrahonaments que semblan galledas d' ayqua freda llenadas sobre 'ls cors, pera refredar en son fons lo noble sentiment de amor á la patria, y teorías en sí molt poch recomanables.

Com no hi ha regla sense excepció, ja poden suposar que també hi he escoltat conversacions agradables; pero aquestas, per desgracia, las menos de las vegadas.

No sé si la fredor del marbre de las taules encomana fredor al pensament; no sé si aquest mobiliari té bona ó mala sombra: lo que sí puch assegurarlos es que hi estich nerviós sempre.

Si bé maquinalment y sense darm'e'n compete, jo hi prench la tassa de café depressa, á corre cuya, y m' aixeco aviat de la cadira y abandono molt prest la taula com si pretengués fugir de son contagi.

Serà preocupació, manía, ¡tot lo que vulgan! pero es aixís. ¿Qué voleu ferhi?

Com si s' empenyesssen en acabar de ferme aburrir en ellus lo breu estatge, son molts los días en que á son devant s' hi donan cita un sensfi d' artistas de carrer que l' un darrera l' altre nos fan sentir continuament sos extravagants mérits. L' un ab lo violí grinyolant com si volgués bo y serrant arrancar las notas que sols se despertan al esclat potent del geni; l' altre aixordantnos ab un chor de veus de familia, no sé si verdadera ó enmatllavada: y l' altre, roda que roda el manubri de son armatost, ab tot y que ab la cara tots los concorrents al café li demostrem de sobras que no es tem *per orgas*.

Y després, paga l' aburriment; puig se plantan al devant demandantvos los consabuts cinc céntims.

Que se compri ab diners la distracció, això m' ho explico molt bé; pero que dels travalls de fernos mal-de-cap tinguem d' *afluixar la mosca*, es cosa que may m' ha fet gracia y quan pago ho faig ab tota racansa.

De vegadas, tal volta pera donar més varietat al acte se 'ns presenta algún esguerrat que no content de haverse deturat de porta en porta, encara recorra 'ls cafés y cassinos com si allí los que hi concurrim fossím de fora.

¡Ditxosas taules de café!

Rés, com els hi he dit al principi; lo qu' es a mí no 'm simpatisan gens ni mica.

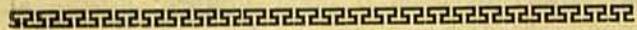
¡Oh! y are, d' ensa de la guerra, encara menos.

Cuasi m' arribo á pensar que son molt traydoras. Si s' hi pogués amagar en ellus un aparato fonogràfic, que 'n sentiríam després de disbarats al tocar lo registre.

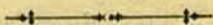
Jo, hi ha vegadas que tot prenen café me giro y regiro com si las sentís parlar y més d' un cop m' han fet duptar al escoltarlas, de si 'm trobava en la manigua ó bé en un café de ma vila.

Pero no 'n fassin cas d' aquests pressentiments: son darrerías de sigle. Progressem tan y tant, que de vegadas á forsa de volguer corre molt un no sab si camina endavant ó si torna enrera.

VALENTÍ JULIVERT.

Regionals.

En els jardins del Laberinto, la preciosa propietat que 'l senyor marqués d' Alfarrás posseheix á Horta, se representá al ayre lliure, tal com s' estilava en l' antiga Grecia, la preciosa tragedia del gran Goëthe Ifigenia á Taurida, primorosament traduhida al catalá, en vers lliure, pe 'l notable poeta en Joan Maragall.

L' espectacle fou notabilíssim, contribuinthi molt la explendidesa del dia.

Els efectes de llum eran tals que en cap dels teatres, aduch els que tenen la maquinaria més perfeccionada, se 'n poden presentar d' iguals.

Para que en tot resultés un espectacle de primera, 'ls actors la desempenyaren molt acertadament, y lluhiren trajos luxosos y de la més gran propietat artística.

Festas d' aquesta classe diuen molt en favor de la cultura artística de un poble.

Desde 'l dia primer del corrent mes, Barcelona compta ab un establiment d' ensenyansa que té per base y fonament la llengua catalana. Se tracta del «Colegi de Sant Jordi» fundat pe 'l distinguit mestre senyor Flos y Calcat.

Hora era ja de que 'l moviment de renai-xensa, que tant de impuls prengué ab la restauració dels Jochs Florals, comptés ab una escola catalana.

No solsament com á cataláns, sino com á aymants de la institució del poble, tenim una gran satisfacció en donar la anterior noticia, y felicitem calurosament al senyor Flos y Calcat per sa lloable iniciativa.

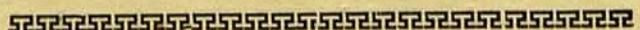

S' ha publicat á París, en idioma francés, un follet que ab el títol de *La question catalane*, y 'l subtítol de *L' Espagne et le Catalogne. Notice adressée à la presse Européenne par le Comité Nationaliste Catalan de Paris*, dona una idea molt acertada del problema autonomista á Catalunya.

Encare que no conté més que dinou planas

de lectura, es un estudi molt complert de la qüestió.

Teniam desitj de dirne alguna cosa, mes creyém que lo mellor que pot fer, qui desitja enterarse 'n més bé, es llegir el follet.

Secció Comercial

Desde 'l dia 26 d' Septembre lo moviment de nostre port ha sigut lo sigüent:

ENTRADAS

De Sevilla y escalas, vapor «Nuevo Valencia», de 737 tons. cap. Sánchez ab suro.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo San Martín», de 1.213 tons. cap. Belaunde, ab suro.—De Valencia, llaut «Maria», de 70 tons. pat. Pérez, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Montserrat», de 38 tons. pat. Berta, ab efectes.—De Sevilla, vapor «San Fernando», de 819 tons. cap. Gómez, ab suro.—De San Feliu, llaut «2.ª Carmencita», de 35 tons. pat. Monserrat, ab lastre.—De Vinaroz, llaut «2.ª Dolores», de 29 tons. pat. Lluch, ab efectes.—De Valencia, llaut «Catalina», de 36 tons. pat. Lluch, ab efectes.—De Barcelona, llaut «Manuelito», de 22 tons. pat. Gaillard, ab efectes.—De Sevilla y escalas, vapor «Nuevo Extremadura», de 713 tons. cap. Jaen ab suro.—De Huelva y escalas, vapor «Cabo Quejo», de 1.213 tons. cap. Beascochea, ab suro.—De Bilbao y escalas, vapor «Cabo Roca», de 1.213 tons. cap. García ab efectes.—De Sevilla y escalas, vapor «Aznalfarache», de 849 tons. cap. Fernández, ab suro.—De Barcelona, llaut «Anita», de 33 tons. pat. Esteve ab efectes.—De Valencia, llaut «Concha», de 40 tons. pat. Rams ab efectes.—De Vinaroz, balandra «Joven Anita», de 50 tons. pat. Bas (Entra d' arrivada).—De Barcelona, llaut «Joaquina», de 44 tons. pat. Bayarres ab farina.

DESPACHADAS

Pera Cette y Marsella, vapor «Nuevo Valencia», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo San Martín», ab balas de taps.—Pera Valencia, llaut «Maria», ab efectes.—Pera Barcelona, llaut «Maria», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «San Fernando», ab efectes.—Pera Burriana, llaut «2.ª Carmencita», ab fusta.—Pera Barcelona, llaut «Montserrat», ab efectes.—Pera Cette y Marsella, vapor «Cabo Roca», ab balas de taps.—Pera Cette y Marsella, vapor «Aznalfarache», ab efectes.—Pera Barcelona y Marsella, vapor «Cabo Quejo», ab efectes.—Pera Cette, balandra «Joven Antonio», ab efectes.—Pera Valencia, llaut «Concha», ab efectes.—Pera Malgrat, llaut «Joaquina», ab lastre.

Segons una atenta circular que havém rebut de Londres, s' ha constituit una nova societat que baix la rahó Espinet, Oliver & C.^a se dedicarà en dita plassa, al negoci de compra y venda á comissió y per compte propi de taps de suro, els seus similars y altres articles de licit cemers.

Sou Socis Gerents, D. Andreu Espinet y Ribera y D. Enrich Oliver y Muxó y Soci Comanditari, D. Félix Ribera y Cabruja.

J. C. C.

J. BURELL & C^{ia}

CONSTRUCTORS

Vila y Vilá, 117.--BARCELONA

Especialitat en Yachts,

Llanxes de vapor, Remolcadors, Canúas, Canots, Llanxes de Salvament, etc.

TALLER DE VELAMEN

Únich á Catalunya y á Espanya pera Yachts, tendas pera 'l camp, bany, cassera, etc.

Lonas inglesas y del pais

Direcció teleigráfica, «YACHTS», BARCELONA

Casa constructora del bot de salvament de Sant Feliu de Guixols.

YACHTS fets per J. Burell: **Nitetis, Atlant II, Atlant I, Niobe, Conqueridor I, Conqueridor II**, del Real Yacht Club de Barcelona.

ATLANT II guanyador del primer premi de la seuva serie en las últimas regatas de Cete.

MIGUEL CARDONA

ANTIGUO CONSTRUCTOR NAVAL

NACIONAL, 68 BARCELONETA.

Especialidad en YACHTS y toda clase de embarcaciones de recreo. Barcos de tráfico, pesca, vapores de madera y hierro en clase de remolcadores, barcas de carga etc. etc.

Iniciador y fundador de los CLUBS de Barcelona.

YACHTS existentes en Barcelona, construídos en los talleres de su propiedad, **Conqueridor I., Atlant I., Conqueridor II., Nitetus** etc. etc. lo que puedo acreditar con documentos oficiales que obran en mi poder.

CANOAS remeras, **Leonor, Covadonga, Atlantida, Condal** etc. Todas éstas, tanto de remo como de vela, acreditan por su buen nombre varios primeros premios obtenidos.

BOTES de Salvamento construídos con las mejores condiciones. **Bote de Torrevieja, Villanueva y Geltrù, Mataró, Cabo de Palos** etc. por cuenta de la Sociedad central y donativos particulares con el precio más ventajoso de los existentes hasta la fecha.

SASTRERIA
Las dos Américas
 DE
JOAQUIM DAURA
 13, Unió, 13
Barcelona

Elegancia en lo tall, confecció perfecta preus mòdichs.

Gran y variat assortit en novetats del país y extrangeras.

Totas las temporadas visita 'ls pobles de **Palamós, Sant Feliu de Guixols y Palafrugell** ab un grandiós mostruari.

ESTABLIMENT DE FLORICULTURA Y ARBORICULTURA,
 PREMIAT EN VARIAS EXPOSICIONES,

— DE —

Ricardo Mont y Lluís M.^á Jordi.

Carrer del Ensanche y Carretera de Gerona.—**Palamós.**

Vendas de arbustos de fulla perenne y caduca, arbres d' ombra y de adorno, y fruyters de tota classe.

Especialitat en la confecció de rams artistichs.

Aquest establiment s' encarrega de la plantació de parchs y jardins. Per un preu molt mòdich, se fà cárrech també del cuidado dels mateixos, com també de la conservació dels arbustos y plantas de saló.

La casa garantisa sos productes.

Se retornará el valor de las plantas que no reunescan las condicions que s' hagen estableert al efectuarse la venda.

Estampa d' en Octavi Viader.—Sant Feliu de Guixols.

La Senyera

Setmanari catalá
 Redacció y administració,
 Carrer MAJOR, 27.—**PALAMÓS**

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, tres mesos.	1,50 pessetas
Fora, » » .	2'00 »
Estranger y Ultramar, 1 any .	12'00 »
Número solt.	0'15 »

Anuncis y comunicats, á preus convinguts.
 No 's tornarán 'ls originals.

LLIBRERIA Y CENTRE DE SUSCRIPCIONS
 DE

Salvador Plaja Villena
Palamós.

Se serveixen tota mena d' obras á la bestreta y á plassos.

Licor dinamogenich GIMBERNAT

A base de Morruol,
 nogal y lacte fosfat de cals.
 Farmacia del autor, Conde del Asalto, 14
 BARCELONA.